

Bordás István

(1941-2007)

2007. január 8-án délután elhunyt Dr. Bordás István, a magyar egészségügyi informatika és finanszírozás egyik meghatározó egyénisége.

1941. május 12-én született Budapesten. 1964-ben szerzett gépészmérnöki diplomát a Budapesti Műszaki Egyetemen, ugyanott 1973-ban egészségügyi

szakmérnöki oklevelet, majd 1977-ben doktori címet. 1979-ben megszerezte a rendszerszervező diplomát a Nemzetközi Számítástechnikai Oktató Központban, 1994-ben szakokleveles közgazdász végzettséget a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen. 1996-ban részt vett a Yorki Egyetem egészségügyi gazdaságtani tanfolyamán.

Dr. Bordás István 1976-tól dolgozott az egészségügyben, a Szekszárdi Kórház Dokumentációs és Információs Központjában. 1987 januárjától a Központ – az Egészségügyi Minisztérium Gyógyító Ellátás Információs Központja (Gyógyinfok) néven – önálló intézette alakult, ahol 1989. júliusáig igazgatóhelyettes, majd ügyvezető igazgató, végül 1991-től igazgató volt 2004-ig, az intézet megszüntetéséig. 2004-től az ÁNTSZ szaktanácsadójaként folytatta tevékenységét. Részt vett a 80-as évek közepén indult egészségügyi reform folyamat előkészítésében és továbbfejlesztésében, így pl. 1996-97-ben az egészségügyi finanszírozási kérdések miniszteri biztosaként. A közvetlen munkahelyi feladatok ellátásán túl fontos feladatának tekintette a szakmai közéletben való aktív szereplést. A teljesség igénye nélkül, megemlíjtük a legfontosabbak közül, hogy tagja, majd haláláig elnöke volt az Egészségügyi Informatikai Szakmai Kollégiumnak, az Országos Statisztikai Tanácsnak, az MTA Epidemiológiai Munkabizottságának. Vezetőségi tagja volt az NJSzT Orvosbiológiai Szakosztályának, a Magyar Egészségügyi Informatikai Társaságnak, ez utóbbinak egy ideig az elnöki tisztét is betöltötte. Az IME megindulásától kezdve tagja volt a lap tanácsadó testületének, majd a szerkesztőségnek. Maguknál a különböző tagságoknál jobban mutatja szakmai munkásságának hatását a hazai orvosi és egészségügyi informatikai társadalomra, ha megemlíjtük mély gondolatokkal telített írásait, közöttük az IME-ben publikált öt dolgozatát, amelyek közül az utolsó nem is olyan régen, a 2006. júniusi számában jelent meg az orvosi dokumentáció minőségéről. Az egészségügyi vezetők szaklapjának nagyon korrekt, a cikkeket aprólékosan elemző lektora volt. Széles szakmai tudásán túl munkáját nagyon pontos, szabatos fogalmazás, a szerzőknek járó maximális empátia és segítőkészség jellemezte. Mindig kerülte a szerzőket esetleg bántó megnyilatkozásokat. Elfoglaltságai, lakóhelyének távolsága miatt ritkán volt jelen a

szerkesztőségi üléseken, viszont annál rugalmasabban és segítőkészen, rövid határidővel állt a sokszor sürgető lektorálási felkérések rendelkezésére.

Jól jellemzi az alkotó és tanító Bordás Istvánt, hogy több mint két évtizeden keresztül az egyik legaktívabb résztvevője volt az NJSzT Neumann Kollokviumainak, ami, Kalmár akadémikus nyomán, a legfontosabb szakmai találkozója volt a számítástudomány orvosi, egészségügyi alkalmazóinak. A kollokviumi kiadványok archívuma 19, a korszak legérdekesebb problémáihoz tartozó, világosan, magabiztosan megfogalmazott előadását tartja számon. Ehhez kapcsolódott huszadikként, a 2005 decemberében megtartott Kalmár-előadása „A GYÓGYINFOKRÓL (inkább történelem)” címmel (ld. <http://njszt-ob.irt.vein.hu/kollokvium2005/eloadasok.html>). Mint ismeretes, a Kalmár-előadás megtartására történő felkérés, önmagában is, a hazai szakmai közösség legrangosabb tisztelgése valaki személye és életműve előtt. Bordás István érezhette azt a megkülönböztetett figyelmet, amelyet életműve alapján kiérdemelt. Előadásában megrajzolta a magyarországi egészségügyi informatikának négy évtizedes hiteles történetét, elhelyezve benne önmaga tevékenységét. Előadása 38 diájából megismerhettük a GYÓGYINFOK mint intézmény történetét, Dr. Szentgáli Gyula személyiségét, aki minden bizonnyal olyan alkotó légkört teremtett, ami az akkor fiatal Bordás Istvánt, a fiatal gépészmérnököt egy életre összekötötte az egészségügy számítástechnikai világával. Érdekes megnézni annak az R-10-es gépteremnek a fényképét, ahova talán az első napokban belépett, és ahol egy életre megragadta a nagy lehetőség vonzása. Látjuk az életút állomásait, a laboratóriumi, a kórházi információrendszerek terveit, modelljeit, amelyekről előadott. Érezhető, hogy miként vált az intézet először Dr. Jávor Andrással, majd Dr. Bordás Istvánnal az élen a 80-as évek végén igazi reform műhelyé. Látszik a felfelé ívelő pálya, mígnem elérünk a 31. diához, amelyik idézi a 2034/2004. (II. 2) sz. Kormányhatározatot, amely megszüntette a GYÓGYINFOK-ot. Bordás István a tőle megszokott logikus gondolkozással hiába analizált öt lehetőséget, ami indokolhatta volna a döntést, nem találta a logikus magyarázatot, helyette maradt egy keserű konklúzió. Mindezek ellenére, Dr. Bordás István odaadással, felelősséggel végezte feladatát új beosztásában, az Egészségügyi Informatikai Kollégium élén, a szerkesztőségben, az előadói pódiumokon.

Amikor Bordás István Kalmár-előadásának utolsó diáját kivétítette, nem tudhatta, hogy akkori, a hallgatóihoz szóló üzenete tanulság lehet az őt tisztelő itt maradtak számára is: „Köszönöm figyelmüket, és sok sikert kívánok munkájukhoz. A múlt példáit, tapasztalatait hasznosítsák a jövőépítésben!”